

De Poolse visserijbedrijvigheid in 1963 zeer gunstig

De Poolse visserij-autoriteiten tonen zich ten zeerste voldaan in verband met de bereikte resultaten van 1963. Inderdaad, daar waar men een totale produktie voorzag van 201.500 ton zeeproducten, is het eindresultaat nog boven de verwachtingen gestegen en wel tot 209.745 ton. In 1962 bedroeg het eindresultaat 164.039 ton en in 1961 169.315 ton. De voornaamste produktie werd opgebracht door de visserijgronden van de Baltische Zee met een voortbrengst van 91.000 ton. De produktie van de Noordzevisserijgronden bedroeg eveneens 85.000 ton. Tenslotte diende andermaal een merkbare stijging genoteerd te worden van de produktie der visserijgronden op de Atlantische Oceaan. Inderdaad, deze steeg van 205 ton in 1961 tot 12.000 ton in 1962 om tenslotte in 1963 opgevoerd te worden tot 32.000 ton, hetzij bijna het driedubbele. De voornaamste gebieden welke door de Poolse treilers bevestigd werden zijn gelegen in het noordwestelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan en de Afrikaanse westkust.

ZEER GUNSTIGE HARINGPRODUKTIE

De haringproduktie was in 1963 natuurlijk zeer voldoeninggevend. Het eindresultaat bedroeg 429.000 vaten gezouten haring, daar waar de verwachtingen slechts gewaagden van 300.000 vaten. Tijdens het besproken jaar werden 127.000 ton vis en viskonserven geleverd aan de binnenlandse markt. Deze cijfers omvatten:

gezouten haring	51.400 ton
verse en levende vis	29.300 ton

gerookte produkten	17.000 ton
conserven	7.300 ton
pekelprodukten	6.700 ton
visrepen	6.000 ton

De visafval en de niet voor menselijk gebruik geschikte soorten lieten aan de vismeel-instellingen toe een produktie voort te brengen van 7.000 ton tegenover slechts 4.750 ton in 1962. De rechtstreekse uitvoeren van verse en diepbevroren vissoorten aan de vreemde kenden een stijging: 5.000 ton verse en diepbevroren visprodukten evenals 6.500 ton conserven brachten een evenwicht in de invoeren van vis en viskonserven ter grootte van nagenoeg 14.000 ton.

NIEUWE UITBREIDING VAN DE VLOOT

Het Poolse tijdschrift « Polish Maritime News » waaruit wij deze cijfers ontleen, deelt anderzijds mede dat de vloot van fabriekschepen van het hektrawlerstype (type B-15) andermaal met twee eenheden werd uitgebreid.

Het betreft hier de « Jupiter » en de « Jowisz » welke gebouwd werden op de scheepswerven te Gdansk. Anderzijds heeft het prototype van de Poolse fabriekschepen, de « Dalmor » van de gelijknamige rederij niet minder dan 6.300 ton kabeljauw, schelvis en heilbot aangevoerd, welke gevangen werd op de banken van de noordwestelijke Afrikaanse wateren. Ditzelfde vaartuig, dat wij reeds enkele malen in de Oostendse vissershaven konden bewonderen, deed eveneens proef-ondervindelijke reizen, waarbij gevestigd werd op diepten gaande tot 800 meter. Tijdens het voorbije jaar werden

5 fabriekschepen geëxploiteerd die een gezamenlijke produktie van 25.905 ton opbrachten, voornamelijk gevangen in de wateren van de Atlantische Oceaan. Dit geeft een gemiddelde vangst van 5.181 ton per eenheid en een gemiddelde dagproduktie van 28 ton. Gezien de vangsten op de visgronden verwerkt werden, werden respectievelijk 9.812 ton diepbevroren produkten (vis op zijn geheel of verwerkt tot visrepen) aangevoerd, 2.659 ton vismeel, 473 ton visolie van kabeljauwlevers, terwijl verder nog 1.172 ton diepbevroren produkten rechtstreeks in vreemde aanvoerhavens verkocht werden.

De konstruktie van een reeks van 13 vriestreilers van het B-20 type werd vorig jaar voltooid, terwijl de scheepswerven te Gdynia begonnen zijn aan een nieuwe reeks van 12 hektrawlers van het B-23 type. De eerste twee eenheden van dit type, de « Albakora » en de « Barbata » werden op het einde van vorig jaar geleverd en ondertussen reeds vertrokken voor de maidentrip naar de visserijgronden ter hoogte van de Afrikaanse zuid-westkust. Deze laatste eenhe-

den hebben een lengte van 70 meter en een bruto-tonnage van 1.160 ton. De inhoud van de visruimen bedraagt 595 m³ terwijl een motor van 1.620 P.K. het vaartuig toelaat een snelheid van 13,5 knopen te ontwikkelen, hetgeen de vaartuigen een autonomie van 50 dagen geeft. De vrieskapaciteit is bepaald op 15 ton per dag terwijl men aan de hand van berekeningen heeft kunnen uitmaken dat deze treilers een gemiddelde jaarproduktie van 1.700 ton moeten kunnen opbrengen.

Tenslotte dient nog vermeld dat de scheepswerven van Gdynia eveneens de konstruktie begonnen zijn aan een groot hektreiler-fabriekschip van het type B-18. De karakteristieken van deze reuzentreiler zijn de volgende: lengte 87 meter; bruto-tonnage 3.090 ton; inhoud van de visruimen 1.640 m³; motorvermogen 2.250 PK; snelheid 13,8 knopen, autonomie 70 dagen; dagelijkse vrieskapaciteit 30 ton.

Het aantal effectieve vissers welke op de nationale vloot zijn aangemonsterd bedroeg voor 1963 in het totaal 9.116 man.

Totdaar dit overzicht van de Poolse visserijaktiviteiten in 1963.

Ierse vissers voorstanders van onmiddellijke uitbreiding van de Britse visserijlimieten

De vissers van Noord-Ierland zijn enigszins mistevreden over de resultaten van de jongste Konferentie van Londen. Een eksklusieve visserijzone zal van 1966 voorbehouden worden aan de vissers van de Ierse Republiek, maar de konventie erkent het recht aan de Noord-Ierse vissers te vissen binnen de huidige limieten en deze rechten zullen niet vervat zijn in het kader van de nieuwe limieten.

Nochtans verklaarde de heer Hubert Cully, lid van de Vereniging der Noord-Ierse Vissers, dat de vissers van Portavogie, Kilkeel, Ardglass en Aannlong, voorstanders waren van een 12-mijlzone. De heer Cully is inderdaad van oordeel dat de Ierse regering te Dublin er van op de hoogte is dat een twaalfmijl zone in staat zou geweest zijn de visserijzones te beschermen welke de Ierse kusten omgeven. Het is immers een vaststaand feit dat de Franse vissers, met hun zware en grote treilers, een bestendig gevaar betekenen voor deze gronden, en hen op een konstante wijze uitputten. De vissers uit Noord-Ierland zullen zich inspannen om hun aktie te koördineren met de autoriteiten van de Ierse Republiek om de gebieden rondom het eiland te beschermen. Moesten de limieten uitgebreid worden tot 12 mijl dan zouden zij eerst en vooral ontdaan zijn van de aktiviteiten der Franse vissers.

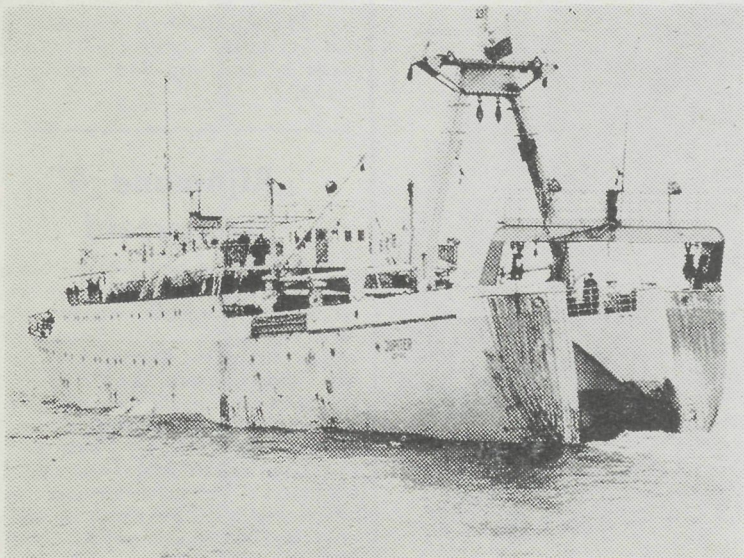
Ook de vissers van de Ierse Republiek zijn misnoegd nopens de toepassing van de Konventie. Zij zijn inderdaad van oordeel dat deze van onmiddellijke toepassing zou

moeten zijn, in plaats van te wachten tot in 1966. Sedert ettelijke jaren beklagen de vissers zich over de verkrachting van hun driemijlzone. De schuldigen hiervoor zijn ondermeer de Franse, Nederlandse, Britse en verscheidene andere treilers, die echter de vlucht nemen zodra een visserijwachtchip van de Ierse kustwacht opdaagt.

Verder is er nog de verklaring van de heer L. Lett, voorzitter van de vereniging der zuid-oostelijk Ierse vissers, die verklaarde dat indien moet gewacht worden tot 1966 voor de toepassing van de Konventie, de vissers uit zijn gebieden veel geld zullen verliezen. De vreemde treilers van 2.000 ton en meer kunnen inderdaad schade berokkenen aan de Ierse visserij, die niet meer kan hersteld worden, zelfs als zij buiten de 10-mijl zone gaan vissen.

In antwoord op een vraag van een Iers depute heeft de heer Frank Aiken, minister voor Buitenlandse Zaken verklaard aan het parlement dat het akkoord enkel van toepassing kan komen als het geratificeerd is door zeven andere landen. Anderzijds dient hij ook te vermijden dat maatregelen getroffen worden die aanleiding zouden kunnen zijn tot een ontmoediging van de andere ondertekende landen tot de onmiddellijke ondertekening. Dit zou voor de Ierse Republiek een beletsel zijn om over te gaan tot de uitbreiding van de visserijlimieten met het akkoord van al de andere Europese landen.

— B

De «Jupiter», een der jongste aanwinsten van de Poolse hektrawlervloot.